

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
Кж1 245/2017
29.03.2017. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ у већу састављеном од судија Снежане Милошевић, председника већа, Слободана Стојилковића и Дијане Јанковић, чланова већа, са судијским помоћником Маријом Петровић, у својству записничара, у кривичном предмету против оптуженог АА из ..., општина ..., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл.297. ст.2. у вези чл.289. ст.1. Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Зајечару и браниоца оптуженог, Милинка Јовановића, адвоката у Зајечару, изјављеним против пресуде Вишег суда у Зајечару К 56/16 од 17.01.2017. године, у седници већа одржаној у смислу чл.446. ст.1. у вези чл.447. ст.1, 2. и 5. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца оптуженог, Милинка Јовановића, адвоката у Зајечару, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Нишу, дана 29.03.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца оптуженог АА из ..., општина ... **ПРЕИНАЧУЈЕ** СЕ пресуда Вишег суда у Зајечару К 56/16 од 17.01.2017. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд оптуженог АА, за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл.297. ст.4. у вези чл.289. ст.3. у вези ст.1. Кривичног законика, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ**

на казну затвора у трајању од 1 (једне) године која ће се извршити тако што ће је оптужени издржати у просторијама у којима станује, са применом електронског надзора, које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико оптужени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, а **ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ** жалбе Вишег јавног тужиоца у Зајечару првостепена пресуда се **УКИДА** у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, у ком делу се предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање, док се жалба јавног тужиоца у осталом делу **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К 56/16 од 17.01.2017. године, оптужени АА из ..., општина ... је оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл.297. ст.4. у вези чл.289. ст.3. у вези ст.1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (месеци).

Према оптуженом је изречена мера безбедности - забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од 3 (три) месеца, рачунајући од дана правоснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора, односно установи у којој се извршава мера безбедности не урачунава у време трајања мере.

Оптужени је обавезан да плати на име трошкова кривичног поступка износ од 63.796,00 динара и то Вишем јавном тужилаштву у Зајечару износ од 57.260,00 динара, а Вишем суду у Зајечару износ од 9.000,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 30 дана по правоснажности пресуде.

Оштећене ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парницу, у смислу чл.258. ЗКП.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио Виши јавни тужилац у Зајечару, због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о

кривичној санкцији, мери безбедности и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду преиначи у смислу жалбеног предлога.

Жалбу је изјавио и бранилац оптуженог АА, Милинко Јовановић, адвокат у Зајечару, због одлуке о казни, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, оптуженом изрекне блажа казна и на основу чл.45. ст.5. КЗ одреди да се иста изврши у просторијама у којима оптужени станује и захтевом да буде обавештен о седници већа другостепеног суда. Бранилац оптуженог је у одговору на жалбу Вишег јавног тужиоца у Зајечару, предложио да се та жалба одбије као неоснована.

Списи предмета достављени су Апелационом јавном тужиоцу у Нишу, који је поднеском Ктж.бр.265/17 од 27.02.2017. године, предложио да другостепени суд усвоји жалбу јавног тужиоца и преиначи побијану пресуду у смислу датог предлога.

Апелациони суд је одржао седницу већа у смислу чл.446. ст. 1. у вези чл.447. ст.1, 2. и 5. ЗКП, у присуству браниоца оптуженог, Милинка Јовановића, адвоката у Зајечару, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Нишу, на којој је размотрио све списе овог предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је у смислу чл.451. ст.1. ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и праваца побијања истакнутим у жалбама, па је након оцене навода жалби, имајући у виду и писани предлог Апелационог јавног тужиоца у Нишу, као и наводе и предлоге браниоца оптуженог изнете на седници већа, нашао:

Жалба браниоца оптуженог је основана, док је жалба Вишег јавног тужиоца у Зајечару делимично основана и то само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, док је у осталом делу неоснована.

Жалбом јавног тужиоца се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2. тач.3. ЗКП, иако овај жалбени основ није наведен, јер се жалбом указује да у поновном поступку првостепени суд није поступио по примедбама из решења Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.1380/16 од 13.12.2016. године, с обзиром да је и у пресуди која је предмет жалбеног побијања, поново нашао да је оптужени, приликом извршења кривичног дела поступао са свесним нехатом, а не са евентуалним умишљајем, што је став жалбе, чиме је поступио супротно одредби чл.462. ст.3. ЗКП, а то је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде и за последицу је имало погрешно пресуђење ове кривичне ствари.

Првостепени суд је, супротно изнетим жалбеним наводима, у поновљеном поступку поступио у свему по налозима другостепеног суда из решења Кж1.бр.1380/16 од 13.12.2016. године, јер је извео све процесне радње и расправио сва спорна питања на које му је указано, те произилази да се наведена пресуда неосновано побија по овом жалбеном основу.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због повреде кривичног закона, јавни тужилац жалбом оспорава чињеничне и правне закључке првостепеног суда у погледу утврђеног облика кривице оптуженог, као последице погрешне оцене изведених доказа.

По налажењу Апелационог суда, изнетим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност закључка првостепеног суда да је оптужени АА критичном приликом, као учесник у јавном саобраћају - возач, управљао путничким моторним возилом у ..., ул. Добривоја Радосављевића из правца Ниша ка центру града брзином од око 45 км/ч, са присуством алкохола у организму од 0,51 мг/мл (0,75 промила), олако држећи да до угрожавања јавног саобраћаја и наступања теже последице неће доћи или да ће то моћи спречити, тако што, поступајући супротно одредби чл.23. ст.1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, није обратио пажњу на пешаке који су се налазили на коловозу прелазећи улицу Добривоја Радосављевића са леве на десну страну гледано из правца кретања возила оптуженог, те је предњим делом возила ударио у пешаке - оштећеног ГГ, који је задобио лаку телесну повреду и оштећену ДД, која је задобила тешке телесне повреде опасне по живот, од којих је преминула.

Изнети закључак првостепеног суда, супротно жалби јавног тужиоца, произилази из правилне оцене свих изведених доказа и налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др. Леле Михајловић Јовановић, која је у налазу навела, а на главном претресу објаснила, да стање алкохолемије оптуженог од 0,51 мг/мл (0,75 промила) одговара средњој алкохолисаности на доњој граници ка умереној алкохолисаности, која је утицала на способност оптуженог да управља моторним возилом у смислу успорења рефлекса и осталих радњи, те смањене безбедности управљања возилом, али не и неспособности за управљање возилом.

Првостепени суд је, крећући се у границама оптужења, оценом одбране оптуженог, исказа оштећеног ГГ, писаних доказа и обављених вештачења поуздано утврдио услове пута, брзину кретања возила којим је управљао оптужени, правац и

смер кретања оштећених, као и позиције оптуженог и оштећених пре и након контакта, те је закључио да је оптужени поступајући супротно одредби чл.23. ст.1. ЗОБС скривио саобраћајну незгоду у којој је једно лице задобило лаку, а друго тешку телесну повреду опасну по живот која се завршила смртним исходом, али и да је возилом управљао под дејством алкохола од 0,51 мг/мл (0,75 промила) што одговара средњој алкохолисаности.

Супротно жалбеним наводима јавног тужиоца, Апелациони суд налази да у конкретном случају, није доказано да је оптужени скривио саобраћајну незгоду због војње под дејством алкохола, већ, како је то правилно утврдио првостепени суд, због тога што није обратио пажњу на пешаке који су се налазили на коловозу, прелазећи коловоз улице са леве на десну страну. Дакле, алкохолисаност оптуженог, у конкретном случају, није у директној и узрочној вези са настанком саобраћајне незгоде, већ поступање оптуженог супротно чл.23. ст.1. ЗОБС, те је правилан закључак првостепеног суда о облику виности оптуженог утврђен побијаном пресудом.

Неосновано се жалбом јавног тужиоца првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона као последице погрешно утврђене чињенице о виности оптуженог и инсистира на евентуалном умишљају и тежој правној квалификацији радњи оптуженог, јер је првостепени суд, у оквиру оптужења и у складу са чл.420. ст.2. ЗКП, поуздано утврдио да је до саобраћајне незгоде, у конкретном случају, дошло због тога што оптужени АА, као возач, поступајући супротно чл.23. ст.1. ЗОБС, није обратио пажњу на пешаке – оштећене, који су прелазили коловоз улице са леве на десну страну, када је дошло до контакта предњег дела возила оптуженог и тела оштећених, којом приликом су оштећени задобили повреде детаљно описане изреком првостепене пресуде.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је радње оптуженог АА правно квалификовао као кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл.297. ст.4. у вези чл.289. ст.3. у вези ст.1. Кривичног законика и за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге у погледу свих објективних и субјективних обележја тог кривичног дела, те се жалбом јавног тужиоца, првостепена пресуда по овом жалбеном основу неосновно побија.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичним санкцијама, поводом жалбе јавног тужиоца за теже и жалбе браниоца оптуженог за блаже кажњавање, Апелациони суд налази да је првостепени суд, од околности које су у смислу чл.54. КЗ

од значаја за одмеравање казне, правилно као олакшавајуће околности ценио то што је оптужени старија особа, породичан човек и до сада неосуђиван и протек времена од извршења кривичног дела, док отежавајуће околности на страни оптуженог није нашао.

Иако Апелациони суд налази да одлуком о кривичној санкцији није учињена повреда кривичног закона из чл.439. тач.3. ЗКП, првостепени суд није правилно одмерио кривичну санкцију с обзиром на утврђене чињенице које утичу да казна буде већа или мања, због чега је у смислу чл.441. ЗКП, неправилна одлука о кривичној санкцији, по ком основу се пресуда основано побија жалбом браниоца оптуженог.

Стога је Апелациони суд, имајући у виду правилно утврђене околности из чл.54. КЗ, као и законски оквир казне прописане за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл.297. ст.4. у вези чл.289. ст.3. у вези ст.1. КЗ, усвојио жалбу браниоца оптуженог и на основу чл.459. ст.1. ЗКП, првостепену пресуду преиначио у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је оптуженог Драгана Величковића, за кривично дело за које је оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и у смислу чл.45. ст.5. КЗ одредио да ће се ова казна затвора извршити тако што ће је оптужени издржати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора и упозорење оптуженом да исте не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и да ће суд, уколико оптужени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

С обзиром на напред наведено, жалба јавног тужиоца је (као и у погледу одлуке о казни) у односу на изречену меру безбедности - забрана управљања моторним возилом, оцењена као неоснована, јер је првостепени суд, водећи рачуна о свим релевантним околностима случаја, правилном применом одредбе из чл.86. ст.4. у вези чл.297. ст.5. КЗ, оптуженом изрекао меру безбедности - забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) месеца, која је и по налажењу Апелационог суда довољна да се отклоне стања или услови који могу бити од утицаја да оптужени убудуће не врши кривична дела.

По налажењу Апелационог суда, овако изречена кривична санкција је сразмерна тежини кривичног дела и степену кривице оптуженог, те довољна и нужна да се оствари сврха кажњавања предвиђена одредбом чл.42. КЗ, у оквиру опште сврхе

кривичних санкција из чл.4. КЗ.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, Апелациони суд налази да је жалба јавног тужиоца у том делу основана.

Наиме, наведеном жалбом се основано указује на очигледно неслагање износа трошкова кривичног поступка наведених у изреци пресуде и у разлозима исте, јер се простим сабирањем свих појединачних износа долази до другачијег укупног износа, а у пресуди се на више места наводе различити износи досуђених трошкова, из ког разлога правилност побијане пресуде, у овом делу, није могла бити испитана.

Стога је Апелациони суд делимично усвојио жалбу Вишег јавног тужиоца у Зајечару и побијану пресуду, на основу чл.458. ст.1. ЗКП, укинуо само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, у ком делу је предмет вратио на поновно одлучивање првостепеном суду, који ће приликом доношења нове одлуке о трошковима кривичног поступка имати у виду изнете наводе жалбе.

Имајући у виду наведено, овај суд је, применом чл.457, чл.458. ст.1. и чл.459. ст.1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 29.03.2017. године, Кж1 245/2017

Записничар-судијски помоћник

Марија Петровић,с.р.

Председник већа-судија

Снежана Милошевић,с.р.

Тачност преписа потврђује

Управитељ судске писарнице